

[Grete Hækkerup]

konsekvensændringer som følge af sammenlægningen til miljø- og planlægningsudvalget.

Et af de punkter, hvor der nok sker en større omlægning, drejer sig om muligheden for at stille motiverede dagsordner. Sidst vi foretog en ændring, afskaffede vi denne mulighed ved første behandling af almindelige lovforslag. Nu foreslås det, at vi begrænser denne mulighed til forespørgsels- og åbningsdebatter, at man altid slutter med at gå over til næste sag på dagsordenen, og at der ikke bliver adgang til at stille ændringsforslag. Vi mener, at de forslag, der ligger her, vil muliggøre en forenkling og gøre anvendelsen af dagsordner mere forståelig.

Endelig skal jeg nævne, at vi kan tiltræde de foreslåede nedsættelser af taletiden ved behandlingen af finanslovsforslaget og ved forespørgsler, at vi afviser det af et mindretal, det konservative folkeparti og CD, stillede forslag om offentlige høringer og det af FP og DKP stillede forslag om elektrisk afstemning, ligesom vi afviser samtlige de af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag.

Vi finder disse forslag urealistiske og finder, at de, hvis de skulle blive gennemført, vil komplicere arbejdet i folketinget i meget stort omfang.

Glistrup (FP):

Det er nok sådan, at langt de fleste, som blev indvalgt her i folketinget i 1970'erne, med stor undren og vantro har stiftet bekendtskab med mange af de forretningsgange og arbejdsmetoder, som anvendes herinde. Alt efter temperament er det vel nok hos mange blevet til, at man ikke bare sætter spørgsmålstejn ved nogle besynderlige, tidkrævende snurrepibier, men også er blevet vred eller forarget over, at man på en arbejdsplads, der er så vigtig for samfundet, som folketinget er, gør sit arbejde under så dårlige forhold, som der på mange måder bydes folketingsarbejdet.

De fleste af os har nok rettet henvendelse til ældre kolleger for at spørge: hvorfor er det nu sådan eller sådan på dette eller hint område? Jeg skal da ikke afvise, at der i enkelte tilfælde kan være blevet givet en fornuftig forklaring på, hvorfor man benytter en tilsyneladende uhensigtsmæssig måde at arbejde på; men i langt, langt de fleste tilfælde

har svaret fra den ældre kollega reelt ikke indeholdt andet, end at sådan plejer man at gøre eller, som fru Grete Hækkerup udtalte sig nu her i sit indlæg: det er urealistisk at gøre andet. Altså helt tomme formuleringer, som indebærer, at man har en arbejdsplads som folketinget, der overhovedet ikke har fulgt med tiden, hvordan det foregår på alle andre arbejdspladser rundt omkring i landet, men som lukker sig inde i selvtilfredshed, i lukkethed, i en dyrken af ting, som måske har haft en fornuftig mening i den franske nationalforsamling i 1789, og som så er kørt igenem lige siden da og er blevet fast arvegods, men som i hvert tilfælde ikke i 1970'ernes Danmark er noget, vi kan være bekendt at betjene det danske samfund med.

Det er ikke noget partipolitisk, jeg siger her. Hvis der er noget politisk i det, så er det snarere generationspolitisk. Når man endelig kom i gang med arbejdet med en dyberegående reform af forretningsordenen – det arbejde, der nu er foregået i 4 år, og som vi altså nu skal bedømme resultatet af ved de henvendte 90 afstemninger, der skal foregå her i dag – skulle man have forventet, at der blev tale om en generationspolitisk brydning. Man kunne vente, at de, der var indvalgt i folketinget inden for de sidste 4, 5, 6 år, ville stemme for ændringer, mens derimod de, som var opdraget under det ris, som førtes af folk som Johannes Kjærboel og Aksel Møller og andre, som hørte til en anden generation, ville stemme anderledes. Nu har man fået det tilrettelagt på den måde, at man tilsyneladende undgår i denne omgang at få dette opgør med fortiden, undgår at få smidiggjort forholdene, for som det fremgik af indlægget fra ordføreren for det største parti herinde, så optræder man partipolitisk og følger simpelt hen de samme retningslinjer, som man følger ved så mange andre afstemninger. Når et forslag kommer fra fremskridtspartiet, så siger man bare: det er urealistisk, det stemmer vi ned. Vi har fremsat, jeg tror, det er 94 forslag, og de er altså alle sammen bare urealistiske. Med det ene ord skal de simpelt hen tromles ned, i stedet for at de reelle problemer, som ligger bag forslagene, bliver behandlet ét for ét, hvad de selvfølgelig fortjener. Under de 4-5 års drøftelser, der er foregået, har partierne haft repræsentanter, der hører til den gamle skole herinde, og derfor er betænkningen og flertalsindstillingerne